

barmeriet, dette Tillæg til hans Lønning. Som bekendt er Lønningen for hans nuværende Stilling kun 2,400 Kr. uden Pension, og med det Tillæg, som her foreslaas, vil Manden næppe nok have den Løn, som han vilde have ved at være bleven staaende i Hæren, vel at mærke, saa med Pension. Da den ærede Ordfører udtalte om Ændringsforslaget under Nr. 254, at Udvalget havde savnet tilstrækkelige Oplysninger om Nødvendigheden af den foreslaaede Forhøielse paa 4,000 Kr. og agter at tage Spørgsmaalet under fornyet Overveielse, skal jeg ikke opholde det ærede Thing med en udførlig Meddelelse for Benyttelsen af denne Konto, men skal foretrække at sende det ærede Udvalg Oplysninger i saa Henseende. Dog vil jeg bemærke, at jeg allerede om et Punkt i en Konference med Udvalget har givet den Oplysning, som det synes mig den ærede Ordfører savnede, nemlig at ingen Del af Forhøielsen vil blive brugt til at forhøje de faste Honorarer. Denne Konto under Livrenteselskabet bliver anvendt til mangfoldigt Brug. Jeg skal kun uden at nævne de enkelte Summer give en Optælling deraf; af den Konto betales Husleie, Brændsel, Belysning, Inventar, Trykarbejde, Uvertisjementer, Skrivere og Ekstraarbeidere, andre Kontorudgifter, Porto og Budhjælp, og af hele det dertil medgaaende store Beløb er det kun 1,400 Kr., der anvendes til faste Honorarer, og som ikke agtes forhøiet. Af denne Konto er der, hvad enten man betragter den som kalkulatorisk eller ikke, saa at sige ingen Mulighed for at undgaa at give Penge ud. Jeg haaber, at den nærmere Meddelelse, som jeg vil sende det ærede Udvalg, vil bringe det til at erkende, at Forhøielsen ikke er større, end den behøver at være.

Hvad angaar det Ændringsforslag, som udenfor Ændringsforslagslisten er stillet af et enkelt Medlem (Th. Christensen) til § 26 VI., saa har jeg været i nogen Tvil om, hvorvidt det med Rette var adresseret til mig, og om det ikke snarere skulde være adresseret til Indenrigsministeren. Dette Udtryk „Bestatningsforholdene“ er jo nemlig overmaade ampelt, det kan jo lige saa fuldt omfatte de kommunale Afgifter, som det kan omfatte Statsafgifterne, og hvad der særlig bringer mig til at tvivle om, at det med Rette er adresseret til mig, er jo det, at det ærede Medlem har tænkt sig Kommissionens Formand udnævnt af Indenrigsministeren og ikke af Finantsministeren. Deri forekommer det mig saa, at han maatte have taget Sigte særlig paa de Statter og Bestatningsforhold, som ligge under Indenrigsministeren, thi der vil jo ikke være nogen Mening i, at Inden-

rigsministeren bestiller en Formand, som skulde undersøge Statskatterne. Den ærede Forslagsstiller udtalte sig meget udførlig om de nuværende Brøst og Mangler ved vore Bestatningsforhold, jeg burde vel sige udførlig, fordi der neppe er ret Mange, der ville optræde med et Forsvar for det nuværende Skattesystem i dets Helhed, og som ikke ville erkende, at der saa her og saa der er Brøst, der kunne trænge til at afhjælpes. Men derimod udtalte den ærede Forslagsstiller sig kun meget lidet om det, som forekommer mig egentlig at være det Bæsentligste ved Forslaget, nemlig om en Kommissions Meddelelse kunde antages at fremme en Revision af Skatterne. Jeg tror, at den Kommission, der nogenlunde omhyggelig skulde undersøge samtlige de Forhold, der kunde inddrages herunder, og den ærede Forslagsstiller syntes i saa Henseende at mene, at omtrent Alt vedrørende Bestatningen, ja lige til Spørgsmaalet om Domænesalg, kunde drages ind under en Kommission med et saadant Hverv, ikke vilde kunde forsvare at tilendebringe sit Arbejde paa færre Aar — snarere paa flere — end den Kommission, hvis Arbejde vi for nogle Maaneder siden saae, nemlig Kommissionen om de offentlige Bygninger her i Kjøbenhavn. Jeg tror ikke, at det vilde være ganske heldigt, om man vilde udsætte alle disse Spørgsmaal vedkommende Forandring i de bestaaende Statter til den Tid, da en Kommission, som den, der her er paatænkt, grundig og forsvarelig havde faaet undersøgt alle de Forhold, der staa i Forbindelse med Spørgsmaalet, og var kommen til at afgive sit Votum. Dersom Forslaget skal forstaaes som et Tegn paa Villighed fra den ærede Forslagsstillers, og som jeg vel kan antage, fra hans Meningsfellers Side om, at man nu var villig til at samarbejde med de andre Faktorer i Lovgivningsmagten for at tilvejebringe nyttige Love, kunde jeg jo kun hilse Forslaget med Glæde, men jeg vil tilstaa, at dersom det skulde være en dybere Grund til Forslagets Fremkomst, saa vil jeg anse det for at være mere praktisk, om denne Villighed fik sit Udtryk deri, at man tog fat paa at bearbejde de Skattelove, som allerede i dette Dieblif foreligge for det ærede Thing. At man ikke gennem Bevilling paa Finantsloven kan paalægge Folkething og Lands-thing som Pligt at udnævne en Kommissions Medlemmer, behøver jeg vel neppe at gjøre det ærede Thing opmærksomt paa.

Ordføveren (Holstein): Den høitæredede Finantsminister udtalte, at de tre Ændringsforslag, jeg havde omtalt, ikke stod